

Существуют кафедры первого и второго уровня. Первые учреждаются на семь лет и имеют возможность возобновляться, для выдающихся исследователей, признанных коллегами мировыми лидерами в своих областях. В течение семи лет университет получает 200 тыс. долл. ежегодно для каждой такой кафедры.

Вторые же учреждаются на пять лет и могут возобновляться лишь один раз, предназначаются для перспективных ученых, которые, по признанию коллег, обладают потенциалом стать ведущими в своих областях. Каждая такая кафедра университета получает 100 тыс. долл. в год на протяжении пяти лет. Ученые, занимающие должность, заведующего кафедрой второго уровня, имеют право на поддержку со стороны Канадского фонда инноваций (CFI), которая заключается в приобретении самого современного оборудования, необходимого для исследований.

На данный момент основным документом, регулирующим развитие инновационной системы в Канаде, является принятая в 2007 году стратегия «Мобилизация науки и технологий для достижения рыночных преимуществ Канады», которая предполагает развитие следующих направлений: защита экологии, энергетика и природные ресурсы, медицина и информационные технологии.

Федеральные власти устанавливают общие для инновационной экономики правила. Так как основные инициативы по управлению инновациями переданы на региональный уровень.

МАХМУДОВА О.Ш., магістр, Миколаївській національний університет імені В. О. Сухомлинського

НАЗАРОВА Л. В., к.е.н., доц., Миколаївській національний університет імені В. О. Сухомлинського

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Харчова промисловість завжди вважалася для України пріоритетною і стратегічно важливою галуззю, яка здатна забезпечити не тільки потреби внутрішнього ринку, а й вагоме місце держави в когорті світових країн – лідерів із виробництва продуктів харчування. Харчова промисловість України є

стратегічно важливою, оскільки підприємства цієї галузі формують продовольчу безпеку країни, забезпечують населення необхідними продовольчими товарами, витрати на споживання яких складають понад 60% загальних грошових витрат населення. У 2012 р. питома вага обсягу реалізації продукції підприємств з виробництва харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів у загальному обсязі промислової продукції склала 14,18% (для порівняння: питома вага легкої промисловості – 0,83%). Одним з основних завдань підприємств харчової промисловості є задоволення попиту споживачів шляхом пропозиції якісних продуктів широкого асортименту.

Науковців і фахівців харчової промисловості цікавлять різні аспекти діяльності підприємств. Дослідженню питань, пов'язаних з виробництвом харчових продуктів, присвятили свої праці Л.В. Дейнеко, С. Кваша, А.О. Коваленко, П. Купчак, Т.Л. Мостенська, О. Сандул, Л.В. Старшинська.

Як і будь-яка інша галузь, харчовій промисловості притаманно чимало особливостей. Зокрема продукція, що виробляється харчовими підприємствами, відноситься до товарів першої необхідності, а тому користується постійним, галузь має тісні інтеграційні зв'язки із сільським господарством, а відтак підвищення ефективності функціонування підприємств, що до неї належать, неможливе без вирішення проблем, які наявні сьогодні у тваринництві та рослинництві; ринок продовольства характеризується значною ємністю, що робить харчову промисловість достатньо привабливою для інвестицій. Важливість галузі для економіки нашої країни обумовлена її питомою вагою в загальних обсягах виробництва і реалізації промислової продукції, експортним потенціалом та обсягами податкових надходжень, які вона забезпечує [1]. У 2011 році харчова промисловість займала друге місце за обсягами реалізованої продукції (перше місце традиційно посідає металургійне виробництво). Її частка становила 16%, включаючи напої і тютюнові вироби. Однак, починаючи від 2012 року, в Україні спостерігається зниження обсягів виробництва продуктів харчування. Та більш негативною, є стійка тенденція до зниження темпів їх виробництва, якими характеризуються останні 11 років функціонування галузі. Це пов'язано і з низьким рівнем платоспроможного попиту, оскільки більш ніж у третини домогосподарств країни доходи на душу населення не дотягують до прожиткового мінімуму, із відсутністю

системного підходу в державній політиці до забезпечення стабільного та ефективного зростання галузі. Як наслідок, відбувається зниження рівня прибутковості вітчизняних харчових підприємств. За даними Державної служби статистики України, рентабельність виробництва харчових продуктів є достатньо низькою. У 2012 р. вона становила лише 4,5%, що на 1,3%, 2,1% та 10,3% нижче, ніж рентабельність целюлозно-паперової галузі, машинобудування та діяльності, пов'язаної із видобуванням усіх видів корисних копалин відповідно. У зв'язку з цим постійно зростає кількість харчових підприємств, які за результатами своєї діяльності зазнають збитків. Якщо частка збиткових підприємств харчової промисловості України у 2011 році становила 33,2%, то за підсумками 2012 року вже 41,1% підприємств галузі завершили рік із негативним фінансовим результатом. Як наслідок, число підприємств – виробників харчової продукції, а відповідно і кількість зайнятих на них постійно скорочуються. Зокрема у 2011 році у цій галузі працювало 454 тис. осіб, а за півтора року їх кількість скоротилася на 67 тис. і у 2013 році склала 387 тис. (13,6% загальної кількості зайнятих у промисловості). Позитивною тенденцією є поступове підвищення середньомісячної заробітної плати працівників харчового виробництва. Їх номінальна заробітна плата у 2012 році досягла 2 541 грн., що на 404 грн. (або 19%) більше порівняно із 2011 роком. Крім здатності задовольняти потреби українців, харчова промисловість має експортний потенціал. У 2012р. було експортовано готових харчових продуктів на суму 2518,2 млн. дол. США [2]. Серед негативних моментів, які перешкоджають збільшенню обсягів продажу на зовнішніх ринках, науковці виділяють високу собівартість експортної продукції. Враховуючи те, що населення України поступово зменшується, для підприємств харчової промисловості важливою задачею стає налагодження експорту їхньої продукції. Остання нині екпортується у Російську Федерацію, Білорусь, Казахстан, Італію, Німеччину, Іспанію, Нідерланди, США, Канаду, країни Близького Сходу. Незважаючи на досить позитивні значення показників діяльності підприємств харчової промисловості, у їхній роботі існує низка негативних чинників, які стримують розвиток [3].

Харчова промисловість посідає важливе місце в промисловому комплексі України. Вона забезпечує населення харчовими продуктами, значну частину працездатного населення робочими

місцями, робить суттєвий внесок у бюджет країни, сприяє надходженню іноземних інвестицій

Література: 1. Дідківський М.І. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства : [навч. посіб]. / М. І. Дідківський, – К. : Знання, 2006. – 462 с. 2. Проект національної стратегії розвитку експорту України [база даних українських експортерів; електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrexport.gov.ua/ukr/zed/strategy/ukr/4589.html> 3. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств: підручник / [Багрова І.В., Редіна Н.І., Власик В.Є, Гетьман О.О.]. – К. : ЦНА, 2004. – 580 с.

ОЗЕРОВ В.Ю., магістр, Миколаївській національний університет імені В. О. Сухомлинського

НАЗАРОВА Л. В., к.е.н., доц., Миколаївській національний університет імені В. О. Сухомлинського

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Фондовий ринок виступає засобом мобілізації коштів для фінансового забезпечення розвитку економіки держави. Світовий досвід доводить, що причиною економічної, а нерідко й політичної кризи є слаборозвинений фінансовий сектор країни. Натомість фондовий ринок спроможний надати фінансові послуги особливої категорії, за допомогою яких можна швидше адаптуватися до негативних змін в економічному та політичному середовищі.

Роль фондової біржі у розвитку ринкової економіки полягає в тому, що її діяльність сприяє залученню тимчасово вільних грошових коштів шляхом випуску та продажу акцій, облігацій.

На сьогоднішній день кількість організаторів торгівлі в Україні, яким видано ліцензію на здійснення діяльності складає 10 бірж (ВАТ «Київська міжнародна фондова біржа», ПрАТ «Придніпровська фондова біржа», ПрАТ «Українська міжбанківська валютна біржа», ЗАТ «Українська фондова біржа», ЗАТ «Східно - Європейська фондова біржа», ПАТ «Українська біржа», ПрАТ «Фондова біржа «ІННЕКС», ПАТ «Фондова біржа «ПФТС», ПАТ «Фондова біржа «Перспектива»).

Фондовий ринок у 2011 році демонстрував позитивну динаміку, більшість показників вітчизняного ринку були прогнозованими та очікуваними. Так, у 2011 році обсяг торгів на ринку цінних паперів перевищив майже у 1,5 рази показник 2010